

Jutjat Social núm. 03 de Barcelona

Avinguda Gran Via de les Corts Catalanes, 111, edifici S - Barcelona
08075 Barcelona

Tel. 938874571
Fax: 938844907
A/e: social3.barcelona@xij.gencat.cat

NIG: 00000000000000000000000000000000

Seguretat social en matèria de prestacions

Matèria: Incapacitat permanent per MC o ANL

Compte del BANC DE SANTANDER

Beneficiari: Jutjat Social núm. 03 de Barcelona

Per a ingressos en caixa, concepte: número de compte de l'expedient del Jutjat (16 dígit)

Pagaments per transferència IBAN (en format electrònic): ES5500493569920005001274. Concepte: número de compte de l'expedient del Jutjat (16 dígit)

Pagaments per transferència IBAN (en format paper): IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274. Concepte: número de compte de l'expedient del Jutjat (16 dígit)

Part demandant/executant:

Part demandada/executada: INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL (INSS)

Barcelona, 23 de maig de 2016

Vistos pel Magistrat-Jutge del Jutjat del Social núm. 3 de Barcelona, F. XAVIER GONZALEZ DE RIVERA i SERRA les presents actuacions procediment núm. 00000000000000000000000000000000, seguides a instància de [nom] contra INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL, sobre Incapacitat Permanent.

SENTÈNCIA Núm.

ANTECEDENTS DE FET

1r.- El dia 28.05.15 es va presentar demanda davant el Jutjat Degà de Barcelona per la part actora la qual es fonamentava en els fets que es descriuen detalladament i es sol·licitava que es dictés sentència que declarés a la part demandant en situació d'incapacitat permanent en el grau que consta en l'escrit presentat.

2n.- Es va admetre a tràmit la demanda i es va citar a les parts per celebrar l'acte del judici pel dia 09.02.16; en aquesta data van comparèixer les parts identificades davant la Lletrada de l'Administració de Justícia. Obert l'acte que va ser gravat, la part demandant es va ratificar en l'escrit de demanda i la demandada es va oposar en els termes que consten a l'acta aixecada; en fase probatòria es van practicar les proves proposades per les parts, consistents en documental i pericial, amb el resultat que consta a la dita acta; en conclusions les parts van reiterar les seves peticions.

3r.- Com a diligència final es va acordar que pel Servei de Clínica Medicoforense s'emetés informe sobre les dolences al·legades per la part demandant; un cop examinada pel facultatiu es va incorporar el informe i se'n va donar trasllat a les parts per fer al·legacions, cosa que va fer la part actora.

FETS PROVATS

PRIMER.- El Sr. _____, amb D.N.I. núm. _____, amb núm. afiliació a la S. S. _____, data de naixement 10.04.77, es troba d'alta en el Règim General com a conseqüència de la seva activitat com Venedor cupons ONCE.

SEGON.- La part demandant a presentar sol·licitud d'incapacitat permanent i es va instruir el corresponent expedient administratiu. L'Institut Català d'Avaluació Mèdica va emetre el seu preceptiu informe en data 10.12.14 proposant la no qualificació d'incapacitat permanent i assenyalant com lesions les següents: "Tumor cerebral -meningioma olfatori operat al 1999. Precisa nova IQ posterior per estenosi traqueal post intubació. Com a seqüeles presenta actualment atrofia òptica bilateral amb pèrdua de visió i paraparèsia per afectació de vies piramidals amb augments del to muscular, dels reflexos i de la sensibilitat profunda de les cames, que condiciona alteració de la marxa." Aquesta proposta va ser acceptada pel director provincial del citat òrgan gestor, i en resolució de data 23.12.14 va acordar que no procedia la situació d'Incapacitat Permanent. Efectuada reclamació prèvia va ser examinat novament per l'ICAM en data 26.03.15 i va dictaminar el següent quadre: "Tumor cerebral-meningioma olfativo operado en 1999. Preciso nueva IQ posterior por estenosis traqueal post-intubación. Como secuelas presenta actualmente atrofia óptica bilateral con pérdida de visión y paraparesia por afectación de vias piramidales con aumento del tono muscular, de los reflejos y de la sensibilidad profunda de las piernas, que condiciona alteración de la marcha. Tratorno adaptativo", i en data 08.04.15 es dicta resolució que desestima la reclamació.

TERCER.- La base reguladora de la prestació reclamada ascendeix a 1.857,67 euros mensuals, i cas de ser estimada la demanda, el complement establert a la Llei 40/07, segons l'entitat gestora, seria de 972,20 euros mensuals.

QUART.- Les lesions que presenta la part demandant són les següents: Seqüeles de tumor cerebral patit l'any 1999: Estenosi traqueal, Atròfia òptica bilateral i discapacitat visual greu, Anòsmia, Afectació de la via piramidal a ataxia lleu i lleu espasticitat a les extremitats inferiors, parapèsia de les extremitats inferiors, Trastorn adaptatiu crònic amb depressió i irritabilitat; posteriorment, el gener de 2015, va presentar Status Epilèptic, i ha presentat tres crisis més, que es valora com un status epilèptic resistent, i actualment presenta un quadre de quasi ceguesa, greu afectació de les extremitats inferiors, de predomini dreta, i una disfunció neuropsicològica moderada de tipus frontal amb dèficit de l'atenció, de la fluència mental, del control mental, de la memòria de treball, de la planificació i de la memòria genèrica, amb un estat depressiu sever reactiu. Necessita caminador per casa i cadira de rodes pel desplaçament a fora, i ajuda i supervisió per la majoria de les activitats de la vida diària.

CINQUÈ.- El Departament de Benestar i Família, ha qualificat que té un grau de discapacitat del 87 % i que supera el barem de 3a persona, així com el barem de mobilitat. Així mateix se li ha reconegut amb efectes del 04.12.15 un grau I de dependència.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Mitjans de prova que s'han tingut en compte per a la constatació dels fets declarats provats i objecte del debat.

1.- En primer lloc, i tal com estableix l'article 97.2 del text processal, hem de posar de manifest que els fets provats que s'acaben d'exposar resulten de l'expedient administratiu, llevat dels que descriuen el quadre clínic actual i limitacions funcionals. Efectivament, per establir-les s'han valorat els diferents informes mèdics que consten a les actuacions, tant els que ha aportat la part demandant com prova documental, com la prova pericial practicada a l'acte del judici, però fonamentalment el dictamen medicoforense que es va demanar com a diligència final.

2.- La qüestió controvertida en aquest litigi és la valoració de les lesions que afecten a la part actora en relació amb l'autonomia personal, però fonamentalment si són anteriors a l'activitat laboral de venedor de cupons de l'ONCE.

SEGON.- Gran Invalidesa.

3.- Conforme estableix l'art. 137.6 de la Llei General de la Seguretat Social (RD Leg. 1/1994, de 20 de juny, segons la redacció anterior a la reforma operada per la Llei 24/1997, de 15 de juliol, vigent per manca de reglamentació de la llista de malalties i graus de discapacitat que preveu el nou artículo 137 de la L.G.S. S., conforme a la Disposició Transitòria Cinquena Bis de la citada llei), s'entendrà per gran invalidesa la situació del treballador afectat d'incapacitat permanent absoluta i que, com a conseqüència de pèrdues anatòmiques o funcionals, necessiti l'assistència d'altra persona per a realitzar els actes més essencials de la vida, tals com vestir-se, desplaçar-se, menjar o anàlegs. D'aquesta forma les seqüeles invalidants han d'ésser de tal naturalesa que impedeixin la satisfacció de necessitats primàries i ineludibles per a poder psicològicament subsistir o per a executar aquells actes indispensables per a la guarda de la dignitat, higiene i decòrum que corresponen a la humana convivència (STS 14.07.89 Ar. 5475), anant destinada, en principi, la protecció econòmica a atenuar la càrrega que suposa a l'invàlid remunerar a una tercera persona que l'assisteixi, encara que això no sigui un requisit exigít legalment, pel que la doctrina ha assenyalat que no és exigible aquesta remuneració a un tercer. Resulta per tant precís determinar la relació existent entre les seqüeles invalidants i la possibilitat de ser autosuficient per a les tasques primàries de subsistència.

4.- En el concepte d'acte essencial de la vida que requereix la norma legal habilitant de la declaració de gran invalidesa, s'ha d'entendre comprès, prescindint fins i tot de la seva concurrència amb altres actes concrets també essencials, el de la genèrica defensa de la pròpia vida i integritat física, és a dir, la necessitat de l'ajuda de tercera persona per a preservar-li de situacions de perill o risc per a aquella, a les quals per la seva situació patològica pogués veure's especialment exposat; missió de vigilància i control de l'invàlid que fins i tot per a aquesta tercera persona, destinatària última de l'increment prestacional, resulta de lògica major responsabilitat i transcendència que la simple ajuda o realització de determinats actes essencials concrets en benefici del incapacitat, com el de vestir, donar el menjar o desplaçar-se, i en aquest sentit, és suficient per a ser mereixedor de la gran invalidesa, amb que en algun acte essencial de

la vida quotidiana es necessiti l'ajuda o col·laboració d'altra persona.

TERCER.- Lesions anteriors.

5.- En el cas que ara ens ocupa es tracta d'un treballador nascut l'any 1977, que va patir l'any 1999 un tumor cerebral i que li van provocar unes dolences que efectivament li produïen unes limitacions que li impedièn la realització de treballs d'esforços físics importants, la qual cosa determinà que fou contractat com a venedor de cupons de l'ONCE, però el cert és que aquests dèficits no li han impedit desenvolupar la seva professió habitual durant la seva vida laboral, doncs ha estat exercint durant la mateixa les funcions de la seva última professió, i per tant, no ha presentat patiments que impedeixin el desenvolupament de les seves tasques professionals habituals, sinó que amb aquestes lesions les ve exercint regularment.

6.- L'art 136.1 LGSS diu que "las reducciones anatómicas o funcionales existentes en la fecha de la afiliación del interesado en la Seguridad Social no impedirán la calificación de la situación de incapacidad permanente, cuando se trate de personas minusválidas y con posterioridad a la afiliación tales reducciones se hayan agravado, provocando por sí mismas o por concurrencia con nuevas lesiones o patologías, una disminución o anulación de la capacidad laboral que tenía el interesado en el momento de su afiliación". Si es constata, com així ha estat en aquest cas, que les lesions que patia l'any 1999 s'han agreujat sensiblement, la conclusió és que impedeixin a la part demandant l'exercici de qualsevol activitat laboral.

QUART.- Valoració de la necessitat de tercera persona.

7.- Primerament hem de tenir en compte que la Gran Invalidesa no es vincula només amb l'acompliment d'una activitat retribuïda, sinó amb la situació en la qual estan compromeses les més elementals normes de subsistència i a la precària situació a la que arriba una persona, després que s'hagi apreciat prèviament la situació d'incapacitat permanent i absoluta. La jurisprudència ha definit l'abast del precepte, i ha indicat que els actes que es descriuen en el precepte, són una relació d'actes merament enunciativa, doncs el que permet definir com acte essencial per a la vida aquell que s'encamina a la satisfacció d'una necessitat elemental, primària i ineludible per a subsistir o executar actes indispensables en la cura de la higiene i decoro que corresponen a la dignitat humana, és a dir, els encaminats a la satisfacció d'una necessitat primària i ineludible per a poder fisiològicament subsistir, com menjar, vestir-se, i atendre a la seva higiene diària i personal, i en aquest sentit, no és exigible que l'ajuda es requereixi de forma permanent al llarg de tot el dia, però si que calgui la impossibilitat de realitzar algun d'aquests actes per si sol, no bastant la mera dificultat.

8.- En aquest mateix sentit es pronúncia la sentència del TSJ de Catalunya, de 13.11.04 (JUR 2004\8266):

"De las dolencias y limitaciones que padece la parte actora se deduce que su actual situación le exige la necesaria asistencia de otra persona para realizar los actos más esenciales de la vida, tales como vestirse, desplazarse, comer o análogos (artículo 137.6 de la LGSS), precepto que ha sido interpretado por la doctrina jurisprudencial de la Sala de lo Social del Tribunal Supremo (sentencias de 19-2-1986 [RJ 1986, 789], 15-12-1986 [RJ 1986, 7388], 24-3-1987 [RJ 1987, 1669], 20-2-1989 [RJ 1989, 908] y 12-7-1989 [RJ 1989, 5464]), en el sentido de que «acto esencial de la vida» es el que se encamina a la satisfacción de una necesidad primaria e ineludible para poder subsistir fisiológicamente o para ejecutar aquellas actividades indispensables en la guarda de la seguridad, higiene y decoro fundamentales en la convivencia humana.

Partiendo además del hecho, también admitido por la propia jurisprudencia del Tribunal Supremo (sentencias de 15-12-1986, 1-10-1987 [RJ 1987, 6801], 18-3-1988 [RJ 1988, 2325], 23-3-1988 [RJ 1988, 2367], 30-1-1989 [RJ 1989, 318] y 12-7-1989) de que la enumeración que efectúa el citado precepto de los actos esenciales de la vida es meramente enunciativa, sin que sea suficiente la mera dificultad, y sin que se requiera que la necesidad de ayuda sea continuada o permanente ya que ha de entenderse que basta la imposibilidad de realizar uno de dichos actos para que, requiriéndose la necesidad de ayuda externa, concurren los presupuestos necesarios para la aplicación del precepto legal, debiéndose declarar en base a la situación actual del trabajador, y no a la futura por probable que ésta sea (STS de 26-2-88 [RJ 1988, 960]). "

9.- En aquest sentit, s'ha de tenir en compte que la valoració realitzada pels serveis socials, tot i que tenen en compte altres factors diferents als que en matèria de pensions contributives s'han d'utilitzar, han arribat a la conclusió que supera el barem de necessitat de tercera persona, i ho han fet interpretant un concepte comú amb el que aquí es valora, els "actes essencials de la vida", i és per això que els barems i valoracions han de ser comunes en els dos supòsits. L'art. 5.4 del RD 1971/99 assenjala:

"4. La evaluación de aquellas situaciones específicas de minusvalía que se establecen en los artículos 148 y 186 del texto refundido de la Ley General de la Seguridad Social, para tener derecho a un complemento por necesitar el concurso de otra persona para realizar los actos más esenciales de la vida, así como en el artículo 25 del Real Decreto 383/1984, de 1 de febrero, por el que se establece y regula el sistema especial de prestaciones sociales y económicas para minusválidos para ser beneficiario del subsidio de movilidad y compensación por gastos de transportes, se realizará de acuerdo con lo que se establece a continuación:

a) La determinación por el órgano técnico competente de la necesidad del concurso de tercera persona a que se refieren los artículos 148 y 186 del texto refundido de la Ley General de la Seguridad Social, se realizará mediante la aplicación del baremo que figura en el anexo II de este Real Decreto.

Se considerará la necesidad de asistencia de tercera persona, siempre que se obtenga en el baremo un mínimo de 15 puntos."

10.- Però, a més, segons l'art. 29 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, estableix que el grau de dependència és el que li cal a la persona ajuda per a realitzar diverses activitats de la vida diària, almenys un cop al dia, o té necessitats de recolzament intermitent o limitat per a la seva autonomia personal.

11.- En el present cas, al demandant se li reconeix els límits de necessitat de 3a persona i de mobilitat, així com el grau de dependència, per la qual cosa procedeix estimar la demanda.

QUART.- Data d'efectes, quantia de la pensió i del complement.

12.- En conseqüència procedeix estimar la demanda i reconèixer a la part demandant el grau de Gran Invalidesa, amb dret a la pensió ja reconeguda del 100 % de la base reguladora de 2.521,72 euros mensuals i efectes de 30.04.08.

13.- D'acord amb el que estableix l'art. 139.4 LGSS, en la redacció donada per la Llei

40/07, el complement que procediria reconèixer és l'equivalent al resultat de sumar el 45 per cent de la base mínima de cotització vigent en el moment del fet causant i el 30 per cent de l'última base de cotització del treballador corresponent a la contingència de la qual derivi la situació d'incapacitat permanent, i sense que pugui tenir un import inferior al 45 per cent de la pensió percebuda pel treballador. El complement així calculat ascendeix a la quantitat mensual de 972,20 euros.

CINQUÈ.- Recurs.

14.- La sentència d'aquest Jutjat resolent litigis en la qual s'ha discutit el grau d'invalidesa pot ser recorreguda en suplicació davant la seu de la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (art. 191.3.c de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social).

Vistos els preceptes citats i altres de general aplicació,

DECISIÓ

Estimo la demanda presentada pel Sr. [redacted] contra INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL, i declaro a la part demandant en situació de **Gran Invalidesa**, derivada de malaltia comuna, i en conseqüència condemno a l'INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL que aboni a la part demandant una pensió vitalícia equivalent al 100 % de la seva base reguladora de 1.857,67 euros mensuals, més el complement de 972,20 euros mensuals, i amb efectes jurídics des del dia 10.12.14, més les millores que siguin procedents.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts, i feu saber que es pot recórrer davant la Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya interposant recurs de suplicació, que s'haurà d'anunciar davant aquest Jutjat per compareixença o per escrit en el termini dels cinc dies hàbils següents a la notificació de la present decisió, sent indispensable que en el moment de l'anunci acreditat la part que no ostenti el caràcter de treballador haver consignat l'import íntegre de la condemna en el Banc Santander, entitat 0049, oficina 6763 situada a la Rda. Sant. Pere, 47 d'aquesta ciutat, en el compte corrent núm. IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274, i com a concepte el núm. 5203-0000-65-0356-15 d'aquest Jutjat o presentar aval solidari d'entitat financera pel mateix import, així com el dipòsit de la quantitat de 300 euros en el compte IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274, amb el concepte 5203-0000-64-0356-15. Tingueu en compte allò que estableix la Llei 10/2012, de 20 de novembre, de Taxes l'àmbit de l'Administració de Justícia.

Estan exceptuats de fer aquests ingressos les Entitats Públiques, qui ja tinguin expressament reconegut el benefici de justícia gratuïta o litiguessin en raó a la seva condició de treballador o beneficiari del règim públic de la seguretat social (o com successors seus), encara que si la recurrent fos una Entitat Gestora i hagués estat condemnada a l'abonament d'una prestació de seguretat social de pagament periòdic, a l'anunci del recurs haurà d'acompanyar certificació acreditativa que comença l'abonament de la mateixa i que ho prosseguirà puntualment mentre duri la seva tramitació.

Així ho pronuncio, ho mano i ho signo.

